

jeg tror, det var det ærede 9de Medlem for Odense Amt, der særlig pointerede det — siger man, at Kirken for Sandhedens Skyld maa kræve det almindelige borgerlige Ægteskab. Jeg tror, vi faar den fulde Sandhed frem, naar vi overlader det til Brudeparrene at vælge den Form, de vil; man maa jo gaa ud fra, at de ogsaa overvejer Sagen.

Fra anden Side nævnedes man som Argument for almindelig borgerlig Ægteforening Gullaschbryllupperne. Dem tror jeg imidlertid ikke man bliver fri for; jeg har intet tilovers for Gullaschbryllupper, men jeg tror, de vil blive stillet an bagefter, naar Navnene er indtegnede hos Giftfogeden. Saa siger man, at det har slet ingen Værdi, at Folk vælger den kirkelige Form for Ægteskabs Indgaaelse. Jeg kan godt indrømme, at en Del vistnok vil vælge denne Form uden at staa i noget dybere Forhold til Kirken; men der er noget, som hedder gode Vaner, og dem skal vi alle prøve paa at opelske hos vore Børn, fordi vi anser dem for at være en Magt i Livet, som ofte beskytter dem, der ejer de gode Vaner. Jeg tror, Hjemmene har stor Betydning ved at indarbejde gode Vaner hos den opvoksende Slægt, og jeg tror ogsaa, at Skolen kan gøre et godt Arbejde ved at indarbejde gode Vaner. Gode Vaner skal vi ikke agte helt ringe, og jeg tror, at vi her staar ved et Udslag af den gode Vane, som gaar langt dybere i det danske Folk, end de, som taler imod den fakultative Ordning, aner.

Jeg vil i høj Grad tilraade, at vi gaar til den fakultative Ordning og dermed fjerner den Plet af den nuværende Ægteskabslovgivning, som vi alle erkender bør fjernes; saa faar vi den fuldkomneste Frihed til alle Sider. Det er ikke rigtigt, som der blev sagt, at der skulde gaas polsk Tiggergang, og det er heller ikke rigtigt, at det bliver et Embedsmandsstyre. Der bliver i Virkeligheden ikke mere Embedsmandsstyre end under den anden Form. Naar Folk er blevet borgerlig ægteforenet, og de derefter ønsker at komme i Kirken for der at besegle deres Pagt, kan de under visse givne Forhold godt blive nødt til at henvende sig til den ene Præst efter den anden. Dette er lige saa lidt udelukket ved den ene Form som ved den anden. Men Brudefolkene vil i Regelen have en Følelse af, hvilken Præst de skal henvende sig til. Der er brugt den

samme Form, der staar i det kongelige Vielsesbrev, „den, de dertil kan formaa“. Jeg har ikke hørt noget Eksempel paa, at de, der har løst et saadant Vielsesbrev, har haft nogen Anledning til at gaa polsk Tiggergang hos Præsterne for at faa deres Ægteskab fuldbyrdet.

Klaus Berntsen: Det ærede Medlem fra Højrup (Jobs. Fog-Petersen) tog paa mig med en vis faderlig Overlegenhed. Han sagde, at jeg havde staaet paa det samme Standpunkt hele Tiden og var en Undtagelse fra den Regel, han mente skulde følges. Helt anderledes behandlede han det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Medens jeg begik den Fejl at holde fast paa det gamle Standpunkt, har det ærede Medlem fra Ringkøbing gjort den Fejl at have forandret sit. Jeg vil der gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Ringkøbing begyndte med at stille Forslag om den fakultative Ægteforening. Senere gik han over til den tvungne borgerlige. Naar han gik bort fra dette, var det, som han selv sagde, af Hensyn til den stærke Stemning, der rejste sig derimod i Befolkningen. Han vilde ikke være med til at tvinge en saa stor Del af vort Folk ind under en Form for Ægteskabsstiftelse, som der var saa megen Uvillie imod. Det er saaledes ikke let at gøre det ærede Medlem fra Højrup tilpas, idet han bebrejder mig paa den ene Side, at jeg staar fast paa det samme Standpunkt, medens han bebrejder det ærede Medlem fra Ringkøbing, at han ikke fastholder sit oprindelige Standpunkt.

Det ærede Medlem omtalte nogle Udtalelser af den udmærkede Mand, Forstander Monrad, Ryslinge, hvori denne besværede sig over Gullaschbryllupperne her i København og de Pyntebryllupper, hvor store Masser mødte i Kirken for at se, hvorledes Brudeparret var klædt paa o. s. v. Men den Slags Ting undgaar man ikke, fordi man indfører den tvungne borgerlige Ægteforening. Man kan ikke forhindre, at Folk derefter gaar hen i Kirken, og saa snart det saa spørges, at Folk efter at have været hos Giftfogeden og der faaet Attest for, at de skal erkendes som Ægtefolk, ønsker at blive viet i Kirken, har vi Spillet gaaende igen. Og